

Miljöministeriets förordning

om nationella val beträffande snölaster vid tillämpning av standarden SFS-EN 1991-1-3

I enlighet med miljöministeriets beslut föreskrivs med stöd av 117 a § i markanvändnings- och bygglagen (132/1999), sådan paragrafen lyder i lag 958/2012:

1 §

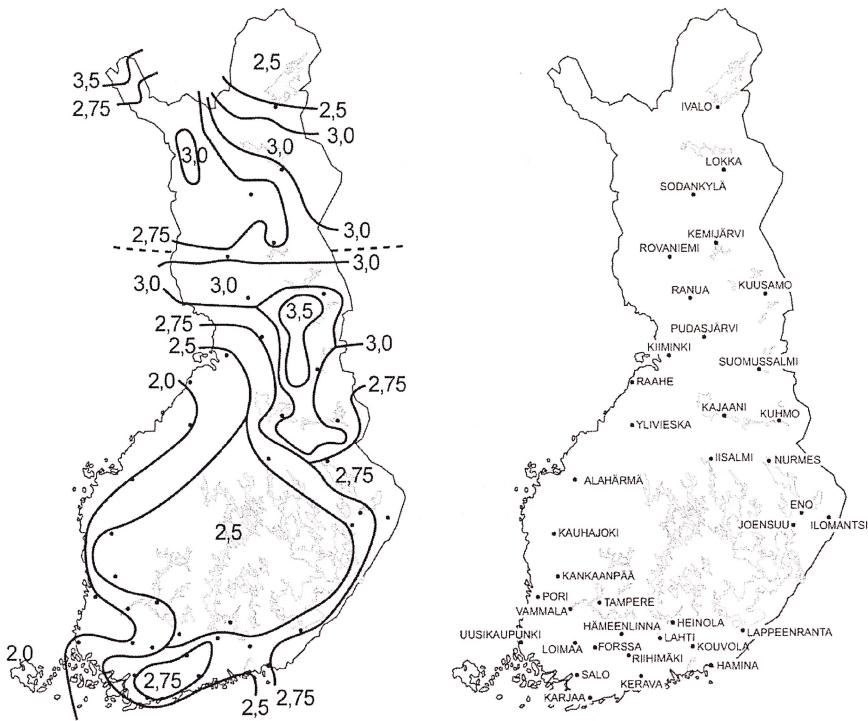
Tillämpningsområde

Konstruktionsprojektören ska tillämpa denna förordning vid val beträffande snölaster på bärande konstruktioner tillsammans med den gällande versionen av standarden SFS-EN 1991-3.

2 §

Snölast på mark

De karakteristiska värdena för snölast på mark, som det hänvisas till i punkt 4.1(1) i standarden, visas i figur 1. De värden som anges är minimivärden.

Figur 1. Karakteristiska värden för snö på marken, enhet kN/m^2 . Om byggplatsen ligger i ett område där värdet inte är konstant, interpoleras mellanliggande värden lineärt i proportion till avstånden från de närmaste kurvorna.

3 §

Snölast på tak

För vindskyddscoeficienten enligt punkt 5.2(7) i standarden ska värden i tabell 5.1 användas i olika terrängtyper. För stora tak där det kortare sidomåttet är 50 meter eller mer ska, om terrängtypen är blåsig, som vindskyddscoeficient minst värdet 1 användas.

Om takets kortare sidomått är minst 50 meter ska vindskyddscoeficienten i olika terrängtyper höjas med en koefficient enligt tabell 1 utifrån längden på byggnadens kortsida och sidoförhållanden.

Tabell 1. Faktorer som höjer vindskyddscoeficienten när snölasten bestäms för ett tak vars kortare sida är längre än 50 meter.

Kortsida (m)	Förhållandet mellan långsida och kortsida	
	1	2
50	1,0	1,1
75	1,1	1,2
100	1,2	1,25

När snölasten bestäms i enlighet med punkt 5.2(8) i standarden kan den termiska koefficienten C_t minskas med stöd av närmare utredning, om takkonstruktionens värmeisolering är liten. För snölasten ska dock minst värdet $0,5 \text{ kN/m}^2$ användas.

4 §

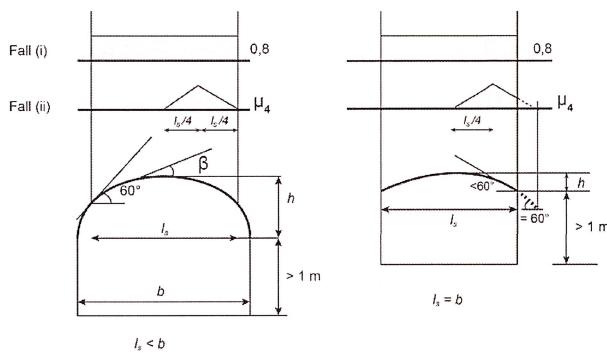
Sågtak

Om takets lutning överstiger 60° ska som formkoefficient i enlighet med punkt 5.3.4(4) i standarden värdet $\mu_3 = 1,6$ användas.

5 §

Bågtak

När det gäller bågtak ska det för anhopad snö i enlighet med punkt 5.3.5(3) i standarden användas en fördelning enligt fall (ii).i figur 2.

Figur 2. Formkoefficienter för snölast på bågtak

6 §

Tak intill ett högre byggnadsverk

Variationsintervallet, i enlighet med punkt 5.3.6(1) i standarden, för formkoefficienten μ_w för snölast till följd av vind är

$$\begin{aligned} 0,8 \leq \mu_w &\leq 2,5, \text{ om det nedre takets area } \geq 6 \text{ m}^2, \\ 0,8 \leq \mu_w &\leq 1,5, \text{ om det nedre takets area } = 2 \text{ m}^2 \text{ eller} \\ \mu_w &= 0,8, \text{ om det nedre takets area } \leq 1 \text{ m}^2. \end{aligned}$$

Mellanliggande värden för den övre gränsen för koefficienten μ_w ska interpoleras linjärt om det nedre takets area är $< 6 \text{ m}^2$.

Variationsintervallet för snöfickans längd l_s är $2 \text{ meter} \leq l_s \leq 6 \text{ meter}$.

7 §

Drivbildning vid utsprång och hinder

Variationsintervallet för snöfickans längd l_s i enlighet med punkt 6.2(2) i standarden är 2 m $\leq l_s \leq 6$ m.

8 §

Bilaga A: Dimensioneringssituationer och lastbilder enligt läge

I fråga om bilaga A tillämpas endast normala förhållanden enligt punkt 3.2(1) i standarden. I normala/tillfälliga dimensioneringssituationer ska för fall utan drivbildning och fall med drivbildning värdet $\mu_i C_e C_t s_k$ användas.

Fallen B1, B2 och B3 för exceptionella förhållanden tillämpas inte i Finland.

9 §

Bilaga B: Formfaktorer för exceptionell drivbildning

Bilaga B tillämpas inte.

10 §

Bilaga C: Kartor över snölast på mark i europeiska länder

Bilaga C tillämpas inte.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2017.

På projekt som är anhangiga vid i krafträdandet av denna förordning tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikrafträdandet.

Helsingfors den 7 november 2016

Jordbruks- och miljöministern Kimmo Tiilikainen

Överingenjör Jukka Bergman